

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia piątek, 9 sierpnia 2024 r.

Poz. 3761

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.288.2024 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 6 sierpnia 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2024 r., poz. 609 z późn.zm.), stwierdzam nieważność § 1 pkt 3) lit. b) uchwały Rady Gminy Wieliczki Nr V/25/2024 z dnia 9 lipca 2024 r. zmieniającej uchwałę w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie gminy Wieliczki na 2024 r.

Uzasadnienie

Uchwałą wskazaną na wstępie, powołując jako podstawę art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r., poz. 1580 z późn.zm.), Rada Gminy Wieliczki dokonała zmiany Programu opieki nad zwierzętami, przyjętego w formie załącznika do uchwały Nr LVI/340/2024 z dnia 27 lutego 2024 r. Organ gminy uchwałą zmieniającą wprowadził program elektronicznej identyfikacji zwierząt oraz dofinansowanie zabiegów kastracji / sterylizacji zwierząt posiadających właściciela. Wsparcie finansowe w tym zakresie, uzależnione zostało od uprzedniego, elektronicznego oznakowania zwierzęcia.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 15 lipca 2024 r.

W treści zakwestionowanego przepisu § 1 pkt 3 lit a) uchwały postanowiono, że gabinet weterynaryjny, przed wykonaniem zabiegu kastracji/sterylizacji zwierzęcia zobowiązany jest do potwierdzenia elektronicznego oznakowania psa, tzn. odczytania za pomocą odpowiedniego czytnika numeru, który jest przypisany danemu zwierzęciu.

Postanowienie to, w ocenie organu nadzoru wykracza poza delegację ustawą i uchwalone zostało bez podstawy prawnej, czym w sposób istotny narusza prawo.

Materialną podstawę do podjęcia badanej uchwały, stanowi art. 11a w zw. z art. 11 ustawy o ochronie zwierząt, zgodnie z którym rada gminy, wypełniając nałożone ustawą obowiązki w zakresie zapobiegania bezdomności zwierząt, zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom oraz wyłapywania bezdomnych zwierząt, określa w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program taki, obejmuje w szczególności: 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt; 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie; 3) odławianie bezdomnych zwierząt; 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt; 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt; 6) usypianie ślepych miotów; 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich; 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt. Ponadto, Program może obejmować plan znakowania zwierząt w gminie, plan sterylizacji lub kastracji zwierząt w gminie oraz zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację i sposób wydatkowania tych środków.

Uchwała podejmowana w tym przedmiocie stanowi akt prawa miejscowego, a organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa.

Każda norma kompetencyjna musi być zatem tak realizowana, aby nie naruszała przepisów ustawy i uwzględniała treść delegacji ustawowej. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez radę przy podejmowaniu uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące jej nieważnością w całości lub w części – w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje.

Zdaniem organu nadzoru Rada Gminy Wieliczki nie posiadała upoważnienia do nakładania w treści aktu prawa miejscowego, obowiązków na uczestniczącą w realizacji programu gabinetu weterynaryjne.

Niewątpliwie, gabinet weterynaryjny wskazany w Programie jako wykonujący zabiegi sterylizacji/kastracji z dofinansowaniem ze środków gminy, jest jednocześnie podmiotem działającym na podstawie zawartej z gminą umowy. Stąd też, zarówno ewentualne obowiązki tego podmiotu, jak również konsekwencje ich niedopełnienia, powinny być określone w umowie łączącej strony. Uregulowana w uchwale kwestia stanowi materię umowną.

Ustanowienie takiej normy w randze prawa powszechnie obowiązującego na terenie gminy, zwłaszcza bez zawarcia odpowiedniego postanowienia w umowie cywilno-prawnej, powodować może istotne wątpliwości, w tym w szczególności - co do podstaw i zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej, na gruncie ogólnych przepisów Kodeksu cywilnego. Dotyczy to przede wszystkim stanów faktycznych, w których pomimo braku elektronicznego oznakowania zwierzęcia, zabieg sterylizacji / kastracji zostałby przeprowadzony, a właściciel zwierzęcia uzyskałby dofinansowanie ze środków budżetowych gminy.

Powyższe oznacza także, że zakwestionowana norma nie może być potraktowana jako norma informacyjna i konieczne jest stwierdzenie jej nieważności.

Mając na uwadze powyższe, rozstrzygnięto jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

wz. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Mateusz Szauer
I Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski